

χρονον σατυρικὴν καὶ δικαστικὴν φιλολογίαν διὰ μιᾶς ιδέας ὅτι ὁ υπερβάλλον πατριωτικὸς ζήλος ἀγεί εἰς ἀνάτιον σύγχυσιν τῶν φρενῶν. Τοῦτο μέχρι τοῦδε δύνάτο νὰ λεχθῆ μόνον διὰ τοῦς ἐρωτολήπτους, ἀλλ' ἤδη δύνάται εὐκολώτατα νὰ ἐφαρμωσθῆ ἐπὶ παντός, καὶ ἰδύνάτο κἀλλιστα νὰ μεταβληθῆ ὁ πατριωτικὸς εἰς λωποδυτικὸν ζήλον, χωρὶς ν' ἀλλοιωθῆ τὸ παράπαν ἡ ἐτυμολογία τῶν κ.κ. ἐνόρκων.

MIC — MAC.

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΝ ΤΩ ΓΟΥΔΙ

Κατήλθεν εἰς πύλας Ἄδου ὁ Πρωθυπουργὸς μας, γενναῖος καὶ ἀτρόμητος, διὰ νὰ δεῖξῃ ἴσα ἴσα εἰς τὸν κόσμον ὅτι δὲν φοβεῖται. Καὶ εἰσήλθεν καὶ ἐξήλθεν τῷ ὄντι ἀλώθητος.

Πῶς ἐξήγησαν, νομίζετε, τὸ θαῦμα τοῦτο μερικοὶ ἐχθροὶ του; Εἶπον ὅτι ἐπειδὴ εἶνε κατηραμένος δὲν τὸν πιάνει ἡ εὐλογία.

Καὶ ἄλλοι πάλιν μαθόντες ὅτι μετέβη εἰς Γουδί ἠυχήθησαν οἱ ἀσπλαγχνοὶ νὰ μὴ ἐπενέλθῃ γρήγορα. Ἐλησμόνησαν ὅτι ἦτο ἐμβολιασμένος μετ' ἡμιδὸν «Ὁρα» καὶ «Παλιγγενεσίας»

Καὶ ἕτεροι πάλιν ἰδοὺ τί διέδωκαν.

Ὅτι μετέβη ἐπίτηδες εἰς Γουδί διὰ νὰ μὴ τὸν προσεγγίζουσι ἐκ φόβου κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας οἱ λίαν ἐνοχλητικοὶ θεοση-
ραὶ βουλευταὶ!!

ΟΛΟΙΠΟΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ. — Α'. Οἱ σεισμοὶ τῆς Χίου. — Β'. Ἡ στρατιωτικὴ κατάληψις Ἄρτης καὶ Θεσσαλίας ὑπὸ Σπυριδωνοῦ κ. Παγανέλη. — Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶνε ἐν θετικῶν σημείων προόδου ἐν τῇ νεωτέρᾳ, ἡμῶν φιλολογίᾳ. Εἶνε προσωπικαὶ ἐντυπώσεις νέου εὐφυοῦς καὶ λογίου, ἐκτεθειμένου ὅτ' ὕψους γλαφυροῦ ἄμα καὶ σαφοῦς. Ὁ συγγραφεὺς τῶν σημειώσεων φαίνεται κἀτοχὸς σπουδαίων

συγγραφικῶν πλεονεκτημάτων, τοῦ ἔρωτος τῆς ἀληθείας, τῆς γλαφυρότητος, τῆς εὐχερίας περὶ τὸ γράφειν. Αἱ εἰκόνες αὐτοῦ εἶνε παραστατικαὶ λίαν. Εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς καταστροφῆς τῆς Χίου, παρίστασθε μετ' αὐτοῦ ἐν λεπτομερείᾳ καὶ ἀκριβεῖα εἰς ὄλον ἐκεῖνο τὸ φοβερὸν δράμα, χωρὶς οὔτε τὴν παραμικρὰν νὰ παρατηρήσητε ὑπερβολὴν εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν γεγονότων ἢ εἰς τὴν ἐκφρασιν τῶν ἐντυπώσεων. Εἰς τὸ μέρος εἰς ὃ ὁ συγγραφεὺς ἀφηγεῖται τὰ τῆς στρατιωτικῆς κατάληψεως Ἄρτης καὶ Θεσσαλίας, δίδει ἡμῖν μετὰ τῆς αὐτῆς τέχνης ἀκριβεῖς περὶ πλείστων ἀντικειμένων πληροφορίας, καὶ ἐν γένει παρίσταισι ζωηρὰν σκιαγραφίαν τῶν χωρῶν ἐκείνων. Ὁ κ. Παγανέλης κατορθώνει νὰ εἶνε ἀκριβής, σπουδαῖος, ἐνῶ εἶνε συνάμα γλαφυρὸς καὶ οὕτως εἰπεῖν προσιτὸς εἰς τοὺς πολλοὺς ἀναγνώστας. Εἶνε ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ καλὸς τύπος ἀνταποκριτοῦ ἐφημερίδος κατὰ τὴν ἀγγλοσαξωνικὴν τοῦ εἰ-
δους τούτου τῆς φιλολογίας ἔννοίαν.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Α'.

Λένε πῶς οἱ Τιτᾶνες τὰ βουνὰ
Ἐβάνανε τὸ ἕνα ἐπάνω 'ς τᾶλλο,
Ἐ τὸν οὐρανὸν νὰ φθάσουνε, γιὰ νὰ
Πετᾶξουνε τὸ Δία τὸ μεγάλο.
Ἄν ἦτανε νὰ ζούνε τώρα δὲ,
Κ' ἦτοσαν νὰ χερσέφουν ἐπὶ τὸ πτόλο,
Τοὺς ἐφθανε, τοῦ μᾶκρου καὶ τοῦ φάρδου,
Νὰ βάλουνε τὴ μύτη τοῦ Λομδάρδου.

Β'.

Πλούσιος χωρὶς κόπο ἂν νὰ γένης
Θέλης, μὴ τί νὰ κίμης ἀπορήσης.
Κύτταξε τὸ Ταμεῖο νὰ σκουπίσης
Κι' ἂν δῆς 'ς τὰ δικαστήρια πῶς 'ντένεις,
Πλήρωσε δύο-τρεῖς νὰ ποῦν, 'ς τὴ χρεῖα,
Πῶς ἦσουνε ζουρλὸς γιὰ ἐλευθερία
Καὶ ἔτσι, ἀπὸ κλέφτης καὶ προδότης,
Γένεσαι Ἀριστέτης, πατριώτης.
(Ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ).

Γ'.

Ἐπέθανε ἡ δύστηχη ἡ Ἑλένη!
Μὰ ἀγκαλὰ καὶ αἰώνια θὰ σιωπαίνῃ;
Ποτὲ τόσο πολὺ δὲν θὰ σιωπήσῃ.
Ὅσο ἐδῶ 'ς τὴ γῆ ἔχει μιλίαιμι ...

Δ'.

Ψάλλεις δεξιὰ ζερβιά ὅ,τι σοῦ τύχη,
Σκουλήρικα, ἀητούς, πεζέμβρι, Μάϊ
Πάψε ἡ συλλαβὰς δὲν εἶνε σίγχι,
Σέρνετ' ἡ χελώνη, δὲν πετάει ...
ΑΔΟΓΙΗΣ.